

РЕШЕНИЕ

№ 2246

гр. София, 25.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 04.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **1655** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу заповед № РД-09-359 от 29.12.2011г. на кмета на район „С.” при Столична община. Оспорената заповед е издадена на основание чл.4а ал.2 и чл.4б ал.2 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/ и с нея е ограничено работното време на търговски обект кафе-аперитив, намиращ се на [улица], стопанисван от жалбоподателя, от 09.00ч. до 22.00ч.

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна. Твърди, че не са налице предпоставките на чл.4б ал.2 от наредбата, както и че не се създава шум над допустимите предели. Счита, че не е установено по надлежен начин, че споразумението с етажните собственици е неистински документ.

Ответникът - кметът на район „С.” - Столична община, оспорва жалбата. Счита, че липсата на съгласие на етажните собственици и на непосредствените съседи в жилищната сграда да има заведение, работещо след 22.00ч, се потвърждава от подадените множество жалби, както и от представения документ с неистински лични данни и подписи.

Заинтересованата страна – етажната собственост на жилищната сграда на [улица], представявана от лицата, участвали в административното производство З. К. и И. А., оспорва жалбата. Твърдят, че към настоящия момент липсва съгласие на

повече от половината собственици в етажната собственост, както и на непосредствените съседни заведението да работи денонощно. Собствениците се подписали веднъж през 2000г. на споразумение без дата за работно време на кафе-сладкарница до 22.00ч. и от тогава до сега не са давали съгласие за други обекти. Сочат, че по случая се води следствие от Икономическа полиция. Твърдят, че са създава шум след 22.00ч. и се нарушава спокойствието на живущите в сградата. Сочат, че са подавал и множество жалби и до различни институции. Молят заповедта за ограничаване на работното време да бъде оставена в сила.

Съдът, като взе предвид доводите на жалбоподателя и въз основа на събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Апартамент, собственост на Г. К. Б. и Мима Д. Б., находящ се на партерния етаж в жилищната сграда на [улица], е преустроен в кафе-сладкарница видно от представеното разрешение за ползване №2362/11.08.1999г.

По делото е представено споразумение (без дата) между собствениците на търговския обект и собственици на 11 апартамента, с което последните дават съгласие обектът „кафе-сладкарница” да работи с непрекъснато работно време от 0.00ч. до 24.00ч. (стр.27 от делото). Представена е декларация от Г. К., с нотариална заверка на подписа му от 22.02.2010г., с която той декларира, че жилищната сграда включва двадесет апартамента и подписите по споразумението са поставени пред него.

Със заявление от 04.04.2011г. жалбоподателят е заявил работно време на търговски обект кафе-аперитив „Петното на Р.” от 09.00ч. до 05.00ч. всеки ден и часове за зареждане от 07.00ч. до 09.00ч. Приложено е споразумението с етажната собственост, както и сертификат за контрол на шума. Работното време е одобрено от кмета на район „С.” и е вписано в информационния масив „Търговски обекти” на район „С.” под №4934 от 02.05.2011г., том IX, стр.112.

С писмо от 22.12.2011г. началникът на О1РУП – СДВР уведомява кмета на район „С.”, че работното време е одобрено въз основа на неистински документ – копие от нотариално заверено споразумение между етажните собственици. В писмото се сочи, че лицето, положило подписа си на позиция апартамент №5, е починало на 18.01.2009г. Сочи се, че вписаният ЕГН на собственика на апартамент №8 не е истински, както и подписът не е положен от това лице. Тези факти не се оспорват от жалбоподателя.

По делото са представени множество жалби от етажните собственици, адресирани до различни институции, между които са и двете жалби, посочени в оспорения административен акт, подадени през 2011г.

Заинтересованата страна представя споразумение (без дата) между Г. К. като собственик на кафе-аперитив „С.”, с което последните дават съгласие обектът да работи с работно време от 08.00ч. до 24.00ч. (стр.62 от делото). Видимо е, че по двете представени споразумения имената на собствениците и подписите са идентични. Представят копие от сигнал до „Икономическа полиция”. С писмо изх.рег.№6084 от 20.02.2012г. началникът на О1 РУП и а СДВР уведомява заинтересованите страни, че

предварителната проверка по сигнала е приключила с мнение за образуване на досъдебно производство.

При така установените фактически обстоятелства, съдът обосновава следните правни изводи:

Обжалваната заповед е издадена от кмета на район в рамките на компетентността му по чл.46 ал.2 от НРУИТДТСО. Заповедта е издадена в съответствие с административно-производствените правила и в съответствие с материалните разпоредби на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 4а ал.2 от наредбата работното време за обекти, разположени в жилищни сгради с режим на етажна собственост, е от 06.00 до 22.00ч. Съгласно ал.3 на същия член работно време извън тези часове се допуска при кумулативното наличие на две предпоставки: 1/представяне на протокол от Регионална инспекция за опазване и контрол на общественото здраве (РИОКОЗ) или лицензирана лаборатория за съответствие с допустимите нива на шум в и около обекта; 2/ съгласие на 50 % + 1 от собствениците, включително съгласието на всички непосредствени съседи.

В случая безспорно се установява, че липсва съгласие на повече от половината собственици в етажната собственост. Към момента на подаване на заявлението за работно време собственичката на апартамент №5 е била починала. По делото няма доказателства нейните наследници да са дали съгласие, няма наведени и такива твърдения. Под номер 11 е посочена като собственик само Р. – липсват три имена, ЕГН, липсва и подпис. На първа позиция са вписани собствениците на преустроения в заведени е апартамент №1 Г. Б. и Мима Б., които очевидно не живеят в него. Нотариалната заверка се отнася само за подписа на Г. Б. и за декларираниите от него данни, но не и за съгласието на етажните собственици. В случая нотариусът е удостоверил единствено самоличността на Г. К. Б. и неговия подпис под декларацията, но не и верността на декларираниите обстоятелства, още по-малко самоличността и подписите на посочените в споразумението лица. Споразумението е без дата, в нотариално заверената декларация на Г. Б. също не се сочи кога са поставени подписите и не може да се установи към кой момент е дадено това съгласие.

Изискването за съгласие на повече от половината собственици в етажната собственост и на непосредствените съседи е абсолютна положителна материално-правна предпоставка, която трябва да е налице както към момент на заявяване на удълженото работно време, така и през целия период на функциониране на търговския обект. Доказването на това съгласие е в тежест на жалбоподателя, който не ангажира доказателства в тази връзка в настоящото производство.

Не е налице една от двете задължителни предпоставки по чл.4а ал.3 от Наредбата, поради което не се налага да се изследва дали е налице другата.

Административният орган правилно е ограничил работното време на заведението в рамките на определеното по чл.4а ал.2 от Наредбата.

Установените факти съответстват на правното основание за издаване на оспорената заповед. Заповедта е законосъобразна и следва да бъде оставена в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 172 ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 38-ми състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу заповед № РД-09-359 от 29.12.2011г. на кмета на район „С.“ при Столична община.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: